

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

4. Exemplum memorabile per omnia simile superiori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

transductus est. Cumque diu teneretur in vinculis, eum vxor sua, cum ex eadem captiuitate non reciperet, extinctum putauit. Pro quo iam velut mortuo hostias hebdomadibus singulis curabat offerre. Cuius totiens vincula soluebantur in captiuitate, quoniam oriens ab eius coniuge oblata fuissent hostiæ pro animæ eius absolute. Non longo post tempore reuertus, admirans valde suę irridicauit vxori, quod diebus certis, hebdomadibus singulis, eius vincula soluebantur. Quos videlicet dies, eius vxor atque horas discutiens, tunc eum recognouit absolutum, cum pro eo sacrificium meminisset oblatum. Hinc ergo si atres charissimi, hinc certa consideratione colligite, oblata à nobis hostia sacra, quantum in nobis soluere valeat ligaturam cordis, si oblata ab altero, potuit in altero soluere vincula corporis.

Venerab. Beda in historia Anglicana libr. 4. cap. 22 refert exemplum memorabile per omnia simile superiori cuius etiam meminit D. VVilhel. Lindanus lib. 4. Panopl. Euan- gel. ca. 55.

CAP. IIII.

Refert Beda, qui ab eximia cum fide tum probitate venerabilis cognomine inuenit, fratrem regis Merciorum, Edifredi suorum magna cum strage fusum, inter quos & do-

dolefcens nobilis Imma cecidiffe ferebatur. Huic frater erat Germanus Iunna presbyter atque Abbas, à cuius præstantia & Iunnacefti oppidum nomen tener, cui cùm de fratris internecone foret nunciatum, ille ad castra propereans, cadaver fepeliendum inquirir: quod vbi fe inueniffe crederet: (nam fraternus amor iudicij aciem nonnunquam obnubilat) domum aduehit, honorificè fepeliens, atque pro abfolutione animæ eius fæpius Miffas facere curauit. Porrò ille cùm viueret, fraternæ pietatis atque fupplicationis expers minimè exiftit. Nam vinculis nullis, (quod vel hoftes adeò demirabantur, vt literis folatorijs, quas dicunt præftigiatores, affcriberent) aut stringi aut vinci potuit, idque maximè sub horam tertiam, quando ex prifco illo Apoftolorum ritu Miffæ peragebantur. Quo miraculo hoftes, quibus captiuus tenebatur, obftupefacti, eum Lôdoniæ cuidam Frefoni vendiderunt, cui cùm idem quod illis acciderat, eueniret, ei facultatem fe redimendi fecit. Ad fratrem igitur cùm redijffet, exposito quid incommodi, quidûc commodi per illud accidiffet, deprehenfum eft, illis maximè temporibus foluta illi fuiſſe hoftium vincula, quibus pro eo fuerant Miffarum celebrata folènia. Quo Chriftianæ Miffæ vfu teftatur Beda, multos qui hoc ab illo ipfo Imma audierunt, qui ipfi retulère, fide accenfos ad offerendas Domino pro fuorum ereptione, qui de feculo migrant, victimas sacræ oblationis. Intellexerunt

A 4 enim

enim, ait eodem cap. 22. lib. 4. quàm sacrificium salutare ad redemptionem valeret & animæ & corporis sempiternam,

Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Elemosynarij Archiepiscopi Alexandrini habetur apud Surium tom. 1. de quodam cuius vincula soluebantur tempore, quo pro illo offerebatur sacrificium Missæ.

CAP. V.

CVM letalis morbus aliquando inuasisset ciuitatem, maximæ curæ erat Ioanni Patriarchæ Alexadrino, accedere ad ægrotorum visitationem, & eorum, qui decedebat, sepulturam. Sæpè autem etiam absidebat ijs, qui emittebant animam, & eorum oculos suis tegebant manibus. Iubebat synaxes quoque celebrare pro ijs, qui dormierant, asserens & affirmans defunctis multum prodesse, quæ pro eis fiunt, commemorationes, & sacra ministeria. Ad fidem autem faciendam eorum, quæ dicebantur, tale quid etiam narrabat, quod factum fuerat nõ ita multo ante. Dicebat enim, quod à Persis quidam abductus captiuus, in custodia, quæ appellatur Lethe, asseruabatur vinctus. Lex autem erat apud Persas, vt qui coniecti erant in eam custodiam, nunquam reuocarentur: & ea ratione consentaneum est, eam fuisse vocatam Lethen, id est obliuionem. Illinc autem cum quidam potuissent